τοῖς ἰδίωτοῖς, οὐχὶ νῦν τοῦτο· ἀλλὰ πρὸ τούτου ἀνάγκη
λαβεῖν τὸν ἀκροατὴν· περὶ ἀλλοτρίων γὰρ ἡ κρίσις· ὡς τὸ
πρὸς τὸ αὐλητὴν σκοπούμενοι· καὶ πρὸς χάριν ἀκροώμενοι.
Διὸ πάσαις τοῖς ἀμφισβητήσιν ἀλλοτρίοις ἔοικε· διὸ καὶ πολλαχ
ὡς πρὸ καὶ πρότερον εἴπαμεν ὀνόμασι κεῖται ἔξω τοῦ πρά-
γματος· ἐκάστοτε αὐτοὶ οἱ κριταὶ τοῦτο ποιοῦσιν ἱκανῶς:
ἐπεὶ δὲ φανερόν ἐστιν ὅτι ἐστὶν μία τις τέχνης μέθοδος περὶ τὰς τοι-
σεις ἁπάσας· λέγωμεν πίστις· διήρηται τις· τὸ τε γὰρ τοῖς οἰκείοις μᾶλλον
ὅλως δὲ πρὸς δόξαν ὑπολαμβάνειν· ἔστι δὲ ἀπόδειξις ῥητορική,
ἢ ἐνθύμημα· καὶ ἔστι τοῦτο ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν κυριώτατον τῶν
πίστεων· τὸ δὲ ἐνθύμημα συλλογισμός τις· περὶ δὲ συλλογισμοῦ
ὁμοίως ἅπαντος τοῦ τῆς διαλεκτικῆς ἐστὶν ἰδεῖν· ἢ ὑπ' αὐτῆς ὅλης
ἢ μέρους τινός· δῆλον δὲ ὅτι ὁμοίως τοῦτο δυνάμενος
θεωρεῖν ἐκπίπτων καὶ τῶν πίστεων συλλογισμός· οὗτος καὶ
ἐνθυμηματικὸς ἂν εἴη μάλιστα· πρὸς λαβὼν περὶ ποῖά τε
ἐστὶ καὶ ἐνθυμήματα· καὶ τίνας ἤδη διαφορὰς πρὸς τοὺς λογικοὺς
συλλογισμούς· τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς· καὶ τὸ ὅμοιον τῷ ἀληθεῖ·
τῆς αὐτῆς ἐστὶ δυνάμεως ἰδεῖν· ἅμα δὲ καὶ οἱ ἀνθρωποι πρὸς
τὸ ἀληθὲς πεφύκασιν ἱκανῶς· καὶ τὰ πολλὰ τυγχάνουσι τῶν
ἀληθῶν· διὸ πρὸς τὰ ἔνδοξα τοιαῦτ' ἔχει πως ἔχειν, τοῦ ὁμοίως
ἔχοντος καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ ἁπλῶς ἐστίν· ὅτι μὲν οὖν τὰ ἔξω τοῦ
πράγματος οἱ ἄλλοι τέχνης ἅπτονται· καὶ διότι μᾶλλον ἄποθεν ἁπτό-
μενοι καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν, φανερὸν· χρήσιμος δ' ἐστὶν ἡ ῥητο-
ρική, διότι τὸ φύσει εἶναι κρατεῖν τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια
τῶν ἐναντίων· ὥστε ἐὰν μὴ καθὸ τὸ προσῆκον αἱ κρίσεις
γίγνωνται, ἀναγκαῖον διὰ αὐτῶν ἢ ἡττᾶσθαι· τοῦτο δὴ ἄξιον ψόγου
μεθόδου· ἔτι δὲ πρὸς ἑνίους, οὐδὲ τὴν ἀκριβεστάτην ἔχοιμεν
ἐπιστήμην, ῥᾴδιον, δι' ἣν δύνασθαι λέγομεν· διδασκαλικοὶ
γάρ ἐσμεν οἱ κατὰ τὴν ἐπιστήμην λόγοι· τοῦτο δ' ἀδύνατον· ἀλλ'

φ. utilis rhetorica.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346251060/9